

REDACCIÓ
en un banc de la Plaça
ADMINISTRACIÓ
en un banc del Parc.

Sortirà dues vegades al mes,
però la data serà voluntària.
: No es retornen els originals :

esportius!!

Compreu "El Mundo Depo-
tivo", diari. "AS", "Cam-
peón" i "Xut", setmanaris.

**Llibreria
AROUES**

Segona època. - NUM. 4

Olot, 22 d'abril de 1936

Preu: 15 cts.

L'OLOT és campió!

Número extraordinari dedicat a l'Olot F. C.

OLOT, 3 - BANYOLES, 3

(Ressenya del nostre enviat especial)

Aquest partit havia despertat una espectacularitat no coneguda dintre la història del futbol olotí. La decisió del matx valedor pel títol de campió de tercera divisió no havia estat mai saborejada. Aquest motiu féu que es desplaressin a la veïna ciutat de Banyoles gran nombre d'aficionats desitjosos d'encoratjar els jugadors olotins. L'encontre fixat per les quatre de la tarda ens depurà l'emoció de la incomparança de Tresané i Pujol. A la fi, però, quan mancaven uns 15 minuts per començar arribaren els anomenats jugadors en mig dels aplaudiments dels entusiastes. A les quatre i minuts, l'àrbitre senyor Ribes alinià els equips de la següent manera:

Banyoles: Dios, Costa, Estela, Cros, Cufi, Sanchez, Calvet, Jordà, Bremon, Fernandez i Cabrera.

Tresané, Pujol, Pau, Gamell, Prieto, Gomez, Plana I, Valentí, Va II, Va I, i Cervantes, per l'Olot.

Va II fou l'encarregat de posar en joc la pilota en mig d'aquell bassal. L'estat del terreny feia del tot impossible el joc ràpid. Seguidament els mitjos banyolins interceptaren els avanços de l'Olot. Cufi es llueix donant pilotes als extrems i interceptant les jugades dels nostres que no cohesionen degut al fangueix. Pau dona la sensació del jugador més afectat i els seus aclariments no arriben a gran distància, fent així que la davantera local es trobi sempre damunt la retaguardia olotina.

Transcorregueren deu minuts de joc durant els quals els davanters del Banyoles pressionaren la porta dels nostres, veient-se aquests obligats a cedir el primer corner. Arran d'aquesta jugada, es motiva el primer gol local, obtingut per Bremon. Tresané no pot fer més que fregar la pilota, malgrat llur estirament.

Posada de nou en joc, es nota la parcialitat de l'àrbitre, el qual intercepta dos avanços olotins, per un suposat off-side. Deu minuts més de piloteig, que mostren a Prieto malament degut a l'aigua d'enmig del camp, i es produeix el segon gol del Banyoles. Una altra jugada semblant a l'anterior. Gamell, no aconseguix retenir l'extrem esquerra banyolí i Pujol es veu

obligat a cedir el segon corner. Bremon obté de nou el tanto que sembla afiançar al Banyoles campió. El públic olotí es mostra escèptic. Tot el contrari el de Banyoles que desborda en crits d'alegria i d'entusiasme. L'arbitratge segueix perjudicant, d'una manera descarada, la tasca dels nostres representants. Gomez és l'home més segur damunt el terreny. Plana efectua dues jugades de qualitat personalíssima, però tots els esforços s'estrellen davant la tasca del tercet defensiu del Banyoles. Anotem una capcinada de Va I que no fou gol per miracle. Amb tot i això no triga a produir-se el primer gol dels nostres. Una avançada de tot el quintet atacant produeix un dardell davant la porta de Dios, i Valentí aconseguix que la pilota petonegi el filat. El resultat és de 2 a 1 a favor del Banyoles, i sense altra variació s'arriba al descans.

El nerviosisme s'apodera de jugadors i espectadors

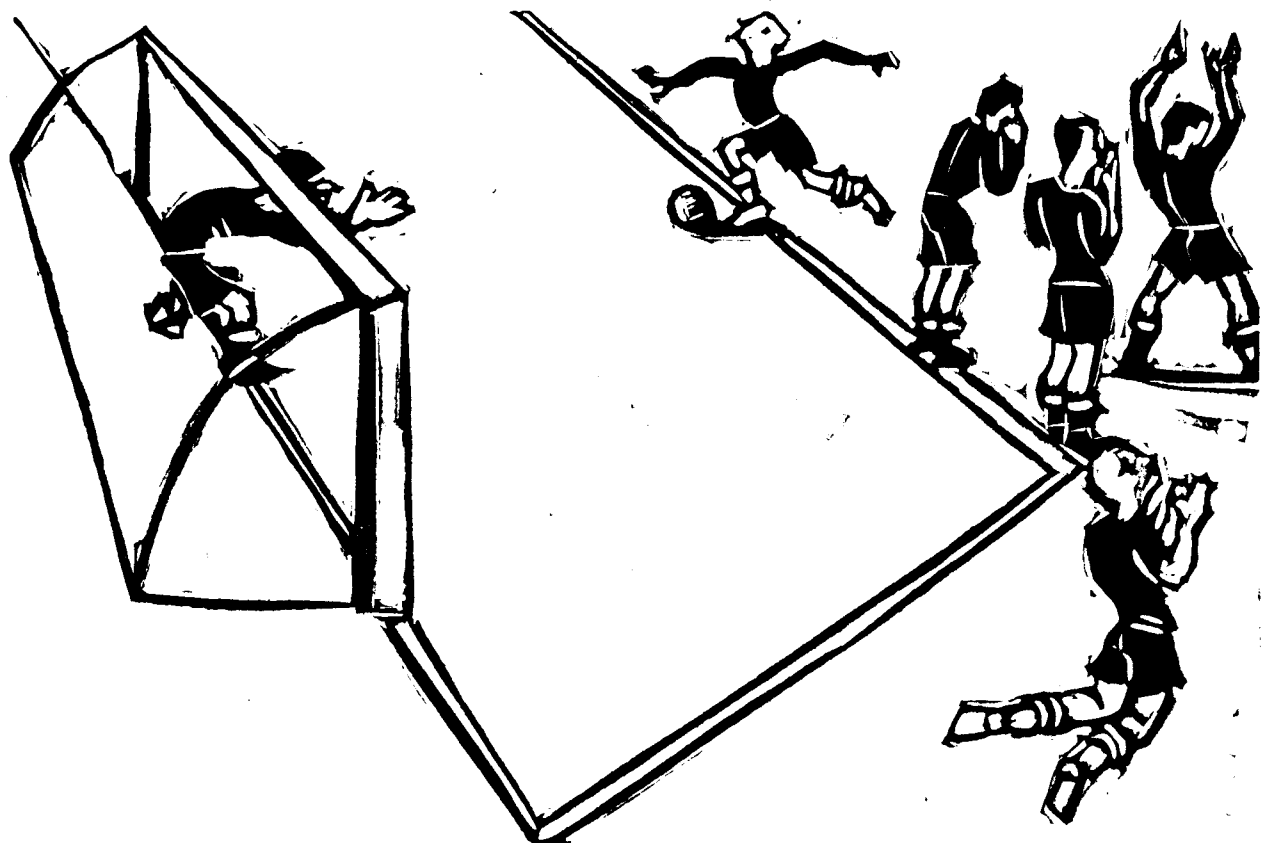
i tothom comenta les incidències passades i profetitza la segona part.

Centrada la bimba, es nota cansament en els dos equips degut al fortíssim tren en què jugaren la primera part. El piloteig és al mig del camp i degut a un altre corner que Tresaner no evita, quan sembla que el blocatge no és difícil. Jordà, amb el cap, obté el tercer gol pels de Banyoles, en mig de delirants ovacions dels aficionats locals. El gol ha estat de factura superior i el millor tanto de la tarda.

Els ànims olotins comencen a trontollar. El resultat sembla indicar el final del partit. Els nostres jugadors aguanten la moral, pressionats per Prieto que està millor que a la primera part, Gomez i Va II. Gomez aprofita una pilota per a passar-la llarga a Cervantes; aquest logra internar-se i centra ras, centre que apro-

(continua a la pàgina de darrera)

El gol de l'empat

Emocionant moment de tirar-se el penalty que valgué a l'Olot el títol de campió.-vist pel nostre dibuixant.

J. Torrent Sacrest
METGE
Electromedicina. - Raigs X

Baix del Tura, 3. Telèfon, 92

Moderna barberia
per a senyores i cavallers
MIQUEL RIERA

Sant Rafel, 23 - OLOT

J. FAJULA
DENTISTA

OLOT

(ve de l'altra pàgina)

fita Va I per empalmar una punta i posar el baló fora de l'alcanç del porter del Banyoles. L'espectació torna reviuire. No havien passat cinc minuts d'aquesta jugada quan Plana entra decidit a rematar un altre centre de Cervantes i la pilota rebot al pal. Instants després, el mateix Plana afusella un xut quan el porter estava batut, que no fou gol gràcies a la bona actuació del pal travesser. Va II recull pilotes i les entrega a les ales per obtenir l'empat, però els esforços són inútils. Cervantes desaprofita una ocasió per empatar. El públic es conforma ja amb el resultat de 3 a 2 a favor del Banyoles, puix que falten 7 minuts per acabar el partit. L'àrbitre, en una jugada que podríem qualificar de «bagassa» assenyala «faut» contra l'Olot. Llavors el públic en part invadeix el camp i l'àrbitre s'ha d'emparrar amb la Guàrdia civil. Amb tot, creiem que li arriben a la cara. El temps va passant i els probables vencedors llencen pilotes a fora. Això dona pas a un escàndol contra els encarregats de les pilotes.

Falten 4 minuts per acabar el partit, quan un xut bombejat és detingut pel defensa dret del Banyoles, amb les mans. Tan clar és el penalty, que el senyor Ribas no té altre remei que concedir-lo. Aquest és el moment decisiu. L'espectació és enorme. Els jugadors

discuteixen qui serà l'encarregat de jugar-se el campionat en un xut. Ningú creu estar en condicions psicològiques per tal comès. Plana, com a capità, carrega la responsabilitat. Els jugadors es giren d'esquena i molts espectadors també. Veiem a Va II amb una pose de pecador contrit, resant... i per fi el xut! no, el gol, el gol de l'empat! que entra a la porta de Dios sense demanar permís a Sant Pere. El goig banyolí s'ha convertit en alegria olotina i els assalts al camp de joc són inevitables.

Aquest gol bé pot valer-nos el campionat. Centrada de nou la pilota, hi ha encara un moment de perill davant la porta de Tresané, que salva. En llençar la pilota el porter nostre, l'àrbitre assenyala el final de la partida que ha estat una veritable final per un títol de campió. Ha triomfat qui ha tingut més fons per a resistir l'empenta.

L'actuació dels nostres jugadors és lloable. Tots han tingut idea del què representava el partit i la segona part ha estat una demostració de la seva vàlua.

Gomez fou indubtablement el millor home, seguit de Va II, Prieto, Plana i Va I. Cervantes aprofità totes les ocasions per a sembrar perill i Pujol forní un brillant partit. Pau, insegur. Valentí, voluntariós, igual que Gamell. Tresané, complí.

Recader Puig.-Olot

Salvador Seguí, 9 (abans Carme) Esparteria

En combinació amb l'Agència de Barcelona, La Internacional, Pau Iglesias, 11 (abans Princesa) Telèfon, 19.844
Servei diari amb camió.

Les dones més guapes d'Olot compren el seus productes de bellesa a la tan acreditada

Perfumeria **VINYETA**

Impressions, després del partit

Josep Arau Relats (Comptador)

- Què opineu del partit?
- S'havia de guanyar, si bé es podia perdre degut al mal arbitratge.
- Què us semblà el resultat?
- Encantat, ja que ens ha donat el títol de campió.
- Econòmicament, el club com està?
- Amb això, rest!

Joan Plantalec

- Us trobeu bé?
- Jo estava convençut del nostre triomf. Proves les teniu, que en la última assemblea ho vaig pronosticar.
- ?
- Es cert, podia equivocar-me, però tenia confiança amb els nostres jugadors.
- Va anar molt just, però...
- Sí, també és cert. Però tot el nerviosisme que imperà durant el partit, es traduí en satisfacció al finalitzar-lo. Vós mateix ara us haureu fet càrrec del que vàrem patir i del que costa actuar dintre una Junta.
- ?
- Podem estar satisfets i treballar perquè el nostre estandart es col·loqui en lloc preeminent.

Eugeni Parache (President)

A les nostres preguntes, contestà encara emocionat:
—L'Olot havia d'ésser campió i ha demostrat que no en va se li oferí tota la confiança per part dels aficionats. Cregui que arribarem més amunt. Farem esforços de totes menes i jo crec que els mateixos aficionats seran els que no voldran recular.

Miquel Figueres

—Ja hi hem arribat. Fou una immensa satisfacció. Ara cal no dormir-nos amb el triomf, i amb la unió de tots, portar l'Olot F. C. en un lloc ben alt del futbol català.

Francesc Feixes (Secretari)

—El partit va ésser jugat a un tren fortíssim i per fi es va imposar la qualitat i el fons. El terreny no permeté veure joc. De l'àrbitre espero que direu que pertany a la colla de l'«straperlo».

Lluís Mata

- Esteu satisfet?
- Moltíssim.
- Com us ha sentat el títol?
- D'una manera formidable. Ara que abans de començar el partit creia sobradament amb la vàlua del nostre onze, si bé ens podien fastiguejar l'àrbitre i el terreny.
- Com és que En Pujol i En Tresané es retrassessin?
- Degut al canvi d'horari dels autos. Anaren desorientats.
- Cal que us agràim la vostra pensada, ja que del contrari haurien arribat quan el partit hagués estat començat.
- Res, l'afició.
- Què creieu pel futur?
- Que l'Olot F. C. pot pujar de categoria i deixar en bon lloc el nostre futbol. Ara que cal l'esforç moral i material dels socis. Jo crec que no hem de recular, sinó, pel contrari, anar endavant.

Pere Plana (Capità)

A les preguntes que li férem ens contestà amb monosílabs, diguent que ell era el menys indicat, però que per l'afició olotina que s'havia portat molt bé amb l'equip, creia un deure correspondre'l. Per això concentrà tota la seva voluntat en l'obtenció del gol de l'empat.

Joan Cervantes

—El partit del diumenge és un dels més dolents que ha jugat l'Olot, degut a l'estat del terreny i a la mala actuació de l'àrbitre.

Sergio Prieto

—Creo que el resultado ha sido lógico, pues era lo mínimo que se podía esperar del Olot, que a mi parecer es el Club indiscutiblemente merecedor de este Campeonato, por la categoría de jugadores que le componen.

Impressions d'un escèptic

Banyoles, 3 - Olot, 3

(Aquest article, per a fer efecte, s'ha de llegir en veu alta)

«Alirón, alirón, el Olot es campeón». Ja està tot solucionat. Ja no podem patir més. Els mals de cap s'han esvaït com per art d'encantament. Amb el títol que hem guanyat s'ha arreglat tot. La llei de contractes de conreu s'ha deixat de banda. L'elecció de compromissaris és una fute-sa. Els atemptats «falangistes» són un mite. La civilització occidental ja no s'ha de veure mai més en situació precària. Ja som grans, ja ho tenim tot. No ens cal res més. La construcció d'escoles s'ha d'obstruir perquè els nens ja no necessiten anar a estudi. Tots han d'ésser futbolistes per a defensar els colors «azulgrana» del nostre mai prou lloat club. Tanmateix ja era hora. Amb quinze anys de pilota no s'havia pogut arribar mai a obtenir un campionat mentre no fos el de «colillas». Que en som de feliços o infeliços! Pregunteu-ho als «hinchas» que han quedat uns sense veu, altres mig tontos i altres es fabriquen targes amb el bonic nom de «Directivos de l'Olot F. C. Ara sobren dirigents i duros, sobretot duros.

Pregunteu ho sinó a En Pedreguet i a l'Aubert, impressor.

Aquesta final que va donar el títol a l'Olot va ésser una cosa que no té nom. Imagineu-vos una piscina on hi jugaven a futbol. Cada xap-xap deixava moll al «respectable», però paciència i constància que per aquests serà el regne del cel.

El senyor nerviosisme va ésser l'amo durant 90 minuts de joc i els altres l'amo va ésser el nerviosisme perquè ningú no es creia que fos certa «tanta belleça».

Els 11 jugadors del nostre equip estaven plens... de fang, En Tresané, va jugar molt; només li varen fer 3 gols. En Pujol ho treia tot, era una «fili». En Pau es va... i va estendre un jugador. Ja és el summum que En Pau s'.... En Gamell feia el camell; estirava coll i cames. En Prieto (que no era l'Indalecio però sí En Sergio) a la primera part feia l'ànec (amb tanta aigua és evident). A la segona part ho va pelar millor. En Gomez va ésser el gran home. En Plana fou l'angelet de l'equip; si ell no encerta el penalt podeu comptar que a Olot hi hauria hagut el «gran desfile» de maletes amb els seus respectius amos. I s'haurien acabat els sous de 70 duros mensuals i els de 10 setmanals. En Valentí va fer un gol. En Va va rullar. L'altre Va va anar fent el «toro» i fins va desafiar el públic de l'estany. Ja són fetges això! I En Cervantes, com que era el «guapo» va quedar bé.

L'àrbitre, una cacatua, però una cacatua amb pito. Sort de la «benemèrita» que sinó el... llinxen. Ja amb la «bene» i tot va rebre i s'ho mereixia, per... bon xicot. Si eh?

Ah! que el bo va ésser a l'últim; no us en càpiga dubte. Tot déu cridava. —En sabem més! —Som Campions! —Al Barça afaitarem (ens agradarà de veure com el remullen) i altres frases per l'estil. Fins En Ventolà es va sentir orador i digué: «Poble que mereix ésser campió, si no li donen (el campionat) se'l pren.

En Parache reia per sota el nas amb la boina de «carlí» al clatell. En Plantalec no cabia dins l'abric i En Toronell es va prendre el luxe d'anar a Girona.

Sí senyors, Olot és un gran país. Un Xauxa en petit i ara que somampions en farem una de grossa. Ja ho veureu. Per barretines, Olot; per llonganisses, Olot; i per faves... Olot.

JAK-ASI ESTIC

IMP. AUBERT-OLOT

Cafè Popular TÍVOLI

Cafè Moka. - Consumacions de marca i populars.

Tots els dissabtes, Grans atraccions. Dies festius, Grans balls.

El saló més esplèndid de la localitat. - Servei esmerat.

Dies d'atracció: Augment del preu de les consumacions.

TRANSPORTS GENERALS

PERE TRESSERRAS

Recader diari d'Olot a Barcelona i viceversa

Per encàrrecs adreceu-vos a:

OLOT: Pare Antoni Soler, 7

BARCELONA: Enric B. de Quirós, Pau Iglesias, 50

Llibreria Moderna

Sempre hi trobareu les millors Revistes i llibres d'Actualitat.

FESTA DEL LLIBRE

Dia 23 d'Abril.

Grans Descomptes amb tots els llibres.

Sempre la **LLIBRERIA MODERNA**.